

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeio, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Ignatio Romam appropinquanti Christus apparet: & vnde Societati Iesv
nomen inditum fuerit. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

*Ignatio Romam appropinquanti Christus
apparet: & unde Societati IESV no-
men inditum fuerit.*

Cap. V.

ET quoniam expeditioni transma-
rinae præfinitum anni spatium e-
rat in exitu; & infestum adhuc classi-
bus mare; quid proinde agendum e-
set, Patres inter se deliberant: nec dubi-
um fuit, quin, uti Lutetiæ voverant, cu-
m sese ad fidei Catholicae propagatio-
nem, & animarum auxilium, Sedis A-
postolice cultui, & Romani Pontificis
obsequio manciparent. Cuius officii
procuratio (quoniam satis id esse vide-
batur) Ignatio, & duobus primarijs pa-
tribus Fabro & Laini mandata est; Ro-
mam adirent, & (quod bene verteret)
Christi Vicario hæc sociorum studia
ac vota quamprimum exponerent. In-
terea reliqui, ne conceptus è diuturna
meditatione & sacrificijs feruor ac spi-
ritus evanesceret, non modo se ipsi di-
ligentissime custodire, sed etiam præ-
fidij diuini fiducia proximis omni ra-
tione opitulari decernunt. ac præcipu-
is vrbibus inter se descriptis, præsertim
in

in quibus litterarum studia florere, & frequentissimam iuuentutem versari cognouerant; Codurius Hoziusq; Patavium, Rodericus & Iaius Ferrariam, Xauerius & Bobadilla Bononiam, Paschasi⁹ & Saimerom Senas profecti; eadem ferme ratione, quam paulo ante Vicetia⁹ adhibitā diximus, & priuatim & publice cum hominibus agere, eosque è letali flagitiorum veterno excitare, atq; ad cōtemptum rerum mortalium, & cogitationem futuri sæculi omni conatu atq; artificio impellere atq; adhortari cœperunt. Cumq; ipsa nouitate rei omnium in se oculos atq; orientississent, paucis mensibus, Deo adspirante, non modo id effecere quod maxime optabant, vt magni animorum motus, & insignes ad Christum cōuersiones existerent; sed etiam, quod minime laborabant, vt ipsorum nomen ac fama Italiam fere totam ingenti cum admurmuratione peruaderet. At Ignatius Romam duobus, quos dixi comitibus recta contendens, & ab eorū altero quotidie corpus Christi religiose casteque suscipiens; M A R I A virgi-

ne potissimum præside, atque adiutrice, sese ad sacrum suo tempore faciendū, ac multa pro Christi nomine subeunda, dies noctesque simul intenta quadā animi cura, simul inæstimabili spiritus dulcedine, & noua diuini luminis copia præparabat. Etenim ex quo primū Hierosolymis rediens ad litterarū studia in Christi gratiā animum adiecerat, de rerū cælestiū contemplatione, ut diximus, non sine magna difficultate remiserat multum, seque ipse Domini caritate, spirituali consolationi delicijsque sponte subduxerat. Sed studiorum exacto curriculo, deinceps & Venetijs, & in Vicetino secessu, & in hoc de quo dicebamus itinere, tam crebra diuinitus lumina, tam liquidas animi voluptates, eadem scilicet Virgine fauente percepit, ut in antiquum statum illum Minoreffanum (quē postea ob singularem & eximiam illius temporis in se Dei benignitatē religioso ioco primitiuam suam Ecclesiam appellare consueuerat) non solum ex integro, sed etiam cū scœnore sibi restitutus esse videretur. Sed præter cætera, quæ quòd mor-

mortalem naturam exsuperant, verbis exsequi difficillimum est; quo die Romam accessit, res ei contigit vel ad memoriam posteritatis insignis, vel ad cōfirmandum in proposito Ignatium cæterosque haud mediocriter efficax. Et enim orandi causa non longe ab Vrbe templum ingresso, qualia passim imposita militari viæ cernuntur, statimq; vt sæpe solebat, abstracto à sensibus, atque alta quadam animi contemplatione defixo, clarissima in luce per speciẽ illi sese Deus Pater ostendit, IESV filio baiulanti crucem, & crudelissimis affecto supplicijs, præsentem Ignatiũ, sociosque commendans; quos ille cū in fidem ac patrocinium libentissime recepisset, ad Ignatium placido & sereno vultu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est: *EGO VOBIS ROMAE PROPITIUS ERO.* Quo tanto tamque diuino solatio mirum in modũ erectus & confirmatus Ignatius, ac socios deinde compellans: *Quid nobis, ait, Romæ futurum sit, fratres, in crucem ne, an in rotam agi nos velit Deus, ignoro. vnum scio, quidquid eueniat, IESVM Christum nobis*

L 3 pro-

propitium fore. ac simul totius visionis ordinem exposuit. Quæ res non in presentia tantum illos insolita quadam lætitia & voluptate perfudit, sed etiam in posterum contra omnes difficultates atque pericula magnopere corroboravit, ac munijt: atq; id ipsum vel in primis fuit causæ, cur Ignatius confirmatæ postmodum Societati salutare potissimum IESV nomen indiderit. quæ tamen deinde verbo scriptoque minimam vocare solitus est; quod reliquis religiosorum familijs (quas item societates IESV licet optimo iure appellare) cunctis omnino tum de splendore, tum de antiquitate concederet.

*Ignatius Romæ Christianæ rei dat operam
in Casinati monte animam Hozij cæ-
lum intrantem videt.*

Cap. VI.

Igitur tam secunda numinis voluntate, tamque liberali promisso mirum in modum læti, sic tamen ut non sine mysterio Christum Dominum Crucifixi maxime habitu apparuisse apud se reputarent, cum gratiarum actione ac prece